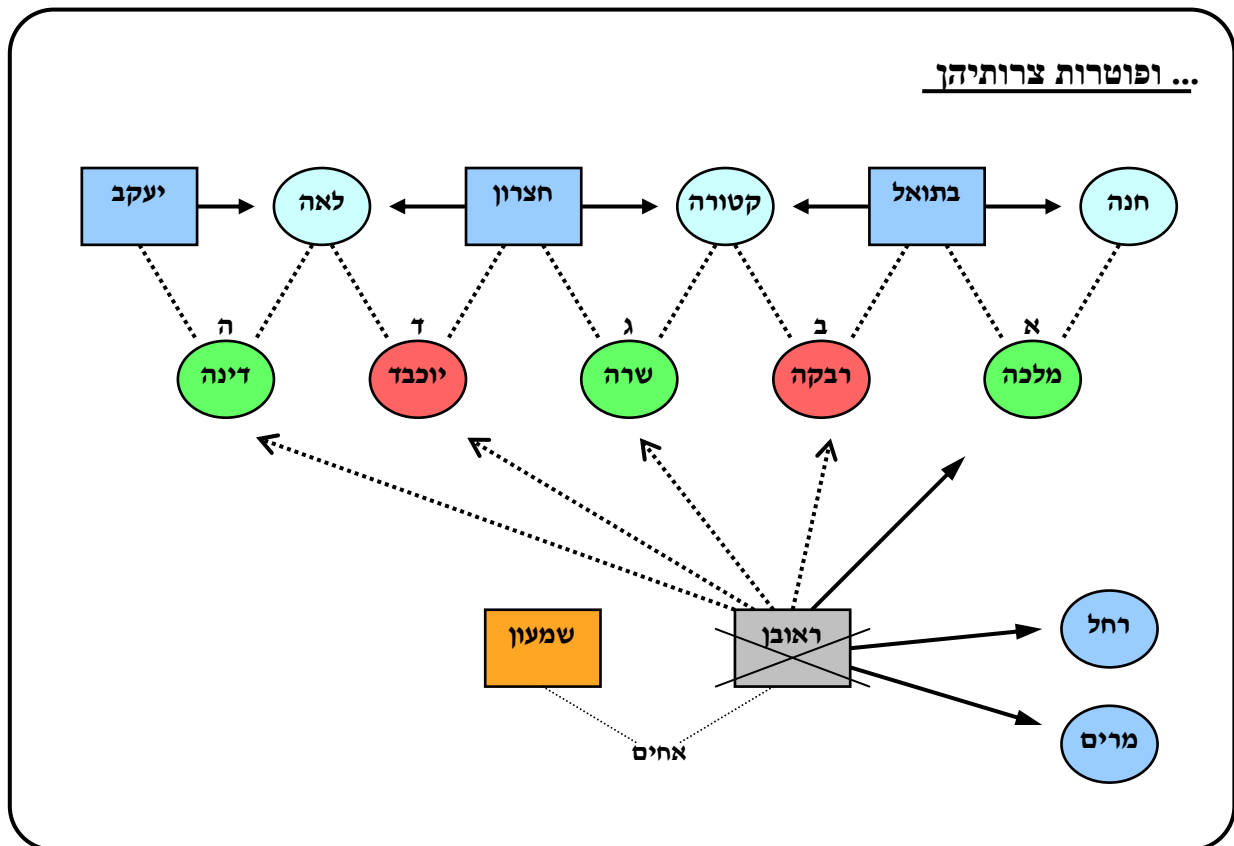

1. יעקב ולאה, איש ואשה. \ 2. ותלד לאה ליעקב את דינה. \ 3. ותתגרש (או נתארמלה) לאה מיעקב. \ 4. ותנשא לאה לחצרון. \ 5. ותלד לו את יוכבד.
 6. ויקח חצרון עוד אשה, ושמה קטורה. \ 7. ותלד לו את שרה. \ 8. ותתגרש (או נתארמלה) קטורה מחצרון. \ 9. ותנשא קטורה לבתואל. \ 10. ותלד לו את רבקה.
 11. ויקח בתואל עוד אשה, ושמה חנה. \ 12. ותלד לו את מלכה.
13. וראובן נשא את מלכה לאשה (א), והלך למדינת הים.
 14. ואמרו לו מתה אשתך.
 15. ויקח ראובן את רבקה (ב) אחותה מאביה (בתואל) לאשה.
 16. וחזרו ואמרו לו מתה רבקה.
 17. ויקח את שרה (ג) אחותה מאמה (קטורה).
 18. ואמרו לו מתה שרה.
 19. ויקח את יוכבד (ד) אחותה מאביה (חצרון).
 20. ואמרו לו מתה יוכבד.
 21. ויקח את דינה (ה) אחותה מאמה (לאה).
22. וחזרו ואמרו לו כולן קיימות -- והרי כולן נשואות לו.
 23. מותר ראובן, בראשונה (מלכה), בשלישית (שרה), ובחמישית (דינה).

- היינו אותו מקרה כדלעיל אלא:
1. לראובן היו עוד נשים -- רחל ומרים, (והן צרות למלכה שרה ודינה).
 2. ומת ראובן בלי בנים.
 3. וכל נשיו (המותרות לו) נופלות לפני שמעון אחיו ליבום.
 4. וחלץ (או יבם) שמעון לאחת מהשלוש (מלכה או שרה או דינה).

נפטרו כולן, ובתוכן גם רחל ומרים צרותיהן.

.....

... ואסור ראובן (כאשר היה חי) -- בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד),
ואין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה: כלומר, ואם בא שמעון על אחת מהם (רבקה או יוכבד)
אין הצרות (כל הזקוקות ליבום) נפטרות.

.....

... ואם בא ראובן על השניה, כלומר שאמת היתה השמועה הראשונה שמתה מלכה, ונשא את
רבקה לאחזר ששמע על מיתת מלכה אשתו הראשונה, ותפסו קידושי רבקה: מותר ראובן,
בשניה (רבקה), וברביעית (יוכבד).

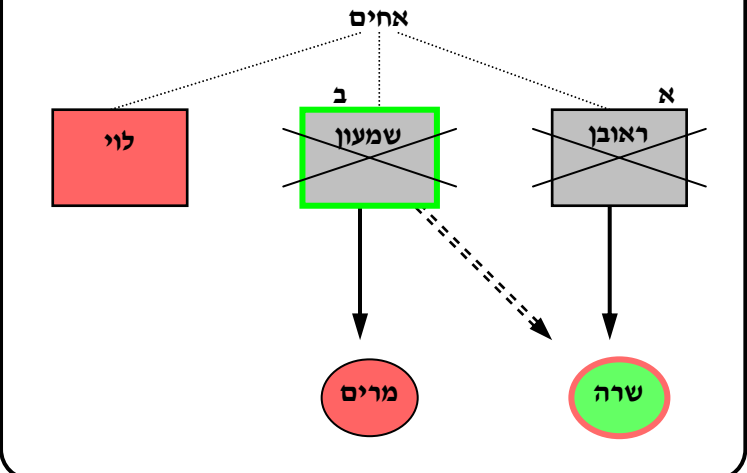
... ופטרות צרותיהן, היינו אותו מקרה כדלעיל:

1. שלראובן היו עוד נשים -- רחל ומרים, (כנ"ל). \ 2. ומת ראובן בלי בנים.
3. וכל נשיו (המותרות לו) נופלות לפני שמעון אחיו ליבום. \ 3. וחלץ (או יבם) שמעון לאחת מהשתיים (רבקה או יוכבד), נפטרות כל צרותיהן.

(דף צ"ז ע"ב)

ביאור דברי הגמ':

ויעשו ביאת בן ט' כמאמר בגדול, ותדחה צרתה וכו'.

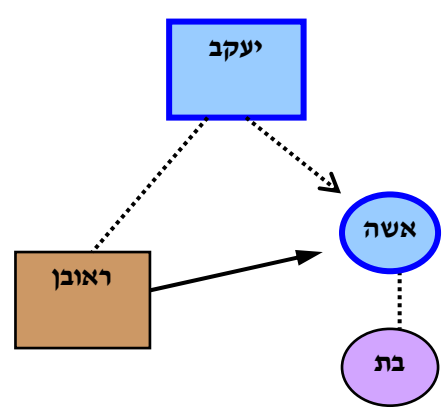
1. ראובן ושרה, איש ואשה.
 2. ומת ראובן בלי בנים (א).
 3. ובא שמעון (אחיו הקטן) על שרה יבמתו.
 4. ומשהגדיל שמעון נשא את מרים, אבל שוב לא ידע שמעון את שרה משהגדיל.
 5. ומת גם שמעון בלי בנים (ב).
- ופרכינן: (לרבי יוחנן) ויעשו ביאת בן ט' (שמעון שייבם את שרה) כמאמר בגדול, ונמצא שיש על שרה זיקת שני יבמין (של ראובן ושל שמעון) ואינה מתייבמת (כדשנינן בפרק ארבעה אחים, ע"י ציור לעיל עמוד פ"ו), וכשם שהיא לא מתייבמת, כך תדחה את צרתה (מרים).

ומשנינן: תנאי היא, דפליג תנא דידן אתנא דארבעה אחים, דתנא דלעיל סבירא ליה הא דאין בעלת המאמר (שרה) מתייבמת (ללוי) לאו משום דיש עליה זיקת שני יבמין (מראובן ושמעון) [דלתנא דלעיל זיקת שני יבמין לאו דאורייתא היא] אלא היינו טעמא משום דאיכא צרה בהדה (מרים), דגזרינן שמא יבוא לוי לייבם גם את מרים צרתה, ונראה כמייבם שתי יבמות מבית אחד (שהרי שניהם היו נשואין לשמעון), [ומיהו אף כשאין צרה בהדה אין שרה מתייבמת, דגזרינן אטו היכא דאיכא צרה].

אבל לתנא דידן הא דאין בעלת המאמר (שרה) מתייבמת, היינו טעמא משום דיש עליה זיקת שני יבמין (ראובן ושמעון), [דסבירא ליה זיקת שני יבמין דאורייתא היא], ולכן לא גזרו אלא בדידה (על שרה) אבל על צרתה (מרים) לא גזרו. (ע"י לעיל ל"א ע"ב תוד"ה מדרבנן).

(דף צ"ז ע"ב)

(א) אח מאב ולא מאם וכו'.

1. ליעקב בן, ראובן.
 2. יעקב אנס אשה.
 3. ותלד לו בת.
- (נמצא: ראובן ובת האנוסה אח ואחות מן האב).
4. ויקח ראובן את אנוסת אביו לאשה.
- בת האנוסה, אומרת על ראובן, אחי הוא מאב, אבל לא מאם, והוא בעלה דאם (של אמי), ואנא ברתא דאנתתיה (ואני בת אשתו).